

של לבנון: מי לוחם במי, מי משתף פעולה עם מי, מי משרת את מי, ומדוע

כשעתו שלטו המאורנים בכל עמדות המפתח החשובות בלבנון, הפוליטיות והכלכליות כאחת. ימים אלה עברו עם רצח באשיר אל-ג'ומייל. כיום נאחזים המאורנים במאמץ נואש בעמדותיהם. בריתם עם ישראל התנקמה בהם קשות — ובמרוצת השנים יילך המחיר ויגדל.

הרוצח של צברה ושאתילה, אלי חבייקה, היריד הגדול של ישראל, רת ברית עם סוריה, והורח כשל כך מתפקידו כמפקד הכוח הצבאי המאורני («הכוחות הלבנוניים»). הוא נשאר בשטח כענף מרודל, התומך עדיין בסוריה.

נשיא המדינה להלכה, אמין אל-ג'ומייל, יחד עם ההנהגה הפוליטית של מיפלגת הפאלנג' והפיקוד הצבאי של כוח הצבאי, רואה בראגה גוברת את הברית בין סוריה ותנועת אמל, העלולה להפוך את השיעים לכוח הדומיננטי בלבנון. משום כך תומכים רוב המאורנים בכוחות הפועלים נגד סוריה.

על רקע זה הוקמו בריתות חדשות, המאחדות כוחות שעוד לפני שנתיים שלוש שחטו זה את זה בחרווה. הברית החדשה מאחדת את אש"ף, הדרוזים, המאורנים, חיוביאללה והאירגונים המקר מיום הסוניים, כולם נגד תנר-עתאמל השיעית, הסורים וסוכניהם.

ישראל

מושמצת בכל פה

בסניס מטורף זה קיימת גם ישראל, כשהיא מנסה להשיג יעדים שהם כחלקם כרויים, וכחלקם סתומים ואף בלתי-הגינניים לגמרי.

על סמך שיחות עם לבנונים ופילסטינים המעורבים במאבק, חיבר אורי אבנרי את המדריך השימושי הזה

השתתפותה של ישראל במישחק הלבנוני מתבטאת, בין השאר, בפעור לוח אלה:

- קיום הכוחות השכורים של ישראל ברצועת-הביט"ח חוף, מפקד הכוחות האלה («צבא רום לבנון») הוא הגנרל אנטואן לאחד. שהוא גם קשור עם המאורנים במרכז המדינה. בין השאר מגינים כוחות לאחד על העיירה ג'זין, מול פני השיעים — אף שאינה ברצועת הביטחון. היא דרושה לו לקיום הקשר עם מעוזי המאורנים בצפון.
- הפעצת «בסיסי המחבלים» — הפוגעת כמעט בלי-אבתנה בסוכני סוריה (אבו-מוסה וג'בריל), בכוחות אש"ף וגם באירגונים הנמצאים באמצע (חכש וחווותמה).

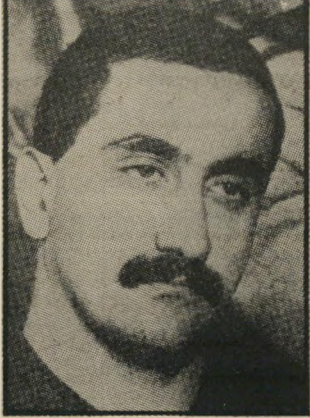
למעשה קיים שיתוף-פעולה שקט בין ישראל, תנועת-אמל וסוריה — אף-שאמל וסוריה משמיצות את ישראל בכל פה, וסוריה אף מוענת כי ישראל מכינה מלחמה בה. זהו חלק מן הטירוף הכללי, ששמו לבנון.

● תוך כל הטירוף הזה חיים בני-אדם, מקימים מישפחות, בונים בתים בין ההריסות, קוברים את מתיהם ומולידים ילדים. גם הלבנוני האופטימי ביר-תר אינו מאמין שיש למצב סיתרון.

גוף זה לוחם בתנועת-אמל על השליטה בעדה ובשטח. אמל נתמך עליידי סוריה. חיוביאללה נתמך עליידי איראן. איראן וסוריה הן בעלות-ברית. זה לא מפריע לברייתן בלבנון להרוג אלה את אלה.

מכיוון שאמל לוחם כאש"ף, כדי להשתלט על מחנות-הפליטים (ואולי לסלקם), נוצרה ברית בין אש"ף ובין חיוביאללה. אש"ף הוא גוף חילוני מוחלט. שאין בו הברל בין מוסלמים ונוצרים, וכל המוסלמים בו הם סונים. זה אינו מפריע לחיוביאללה השיעית והדתית-קנאית.

בלבנון כל הבריתות

חבייקה עם סוריה. נגד ג'ומייל

ברי עם סוריה. נגד אש"ף

נברתות על בסיס תועלת, לא אידאולוגי.

הדרוזים:

הגנה היקפית

כל ההמולה הזאת שומרים הדרוזים, כרגע, על פרופיל נמוך. הם מיעוט קטן בלבנון, מהווים כוח צבאי חשוב, והוכיחו זאת בקרבות עם הנוצרים. הם השתלטו על כל השטח שבו הם יושבים, וגירשו ממנו את הנוצרים. כיום אין להם מטרה אלא לשמור על השטח שלהם מפני כל סכנה אפשרית.

בעבר נתמכו הדרוזים עליידי הסורים. כיום תומכים הסורים בתנועת-אמל, המסכנת את הדרוזים כשטח שלהם, וגם בכיירות המערבית. משום כך תומכים הדרוזים כיום באויבי סוריה, ובעיקר באש"ף ובנוצרים.

המאורנים:

אויבים מאתמו

המאורנים, שהיו הכוח העיקרי בלבנון עד לפלישתו של שרון, נמצאים מאז בירידה מתמדת.

שייכים לעדה זו, למרות העובדה שרוב הסורים הם דווקא בני העדה הסונית. האירגונים הסוניים העיקריים הם מקומיים, ונועדו בעיקר להגן על חיי העדה:

- תוואחידין בטריפולי, בצפון לבנון
- מוראביטון במערב-ביירות
- נאצריסטים בצידון

האירגונים האלה חלשים מכדי להחזיק מעמד לברם מול אויביהם, ועל כן הם זקוקים לכוחות הפלסטיניים. שהם גרי-רם חזק הרבה יותר.

כיום קיימת קואליציה טבעית בין אש"ף והאירגונים האלה, ומאן המאחד של אש"ף בערייהחוף: טריפולי, ביי-רית, צידון וצור. קואליציה זו מכוננת

שבראשו עומדת העדה העלאווית — עדה שיעית קיצונית. האפט' אליאסד וכל אנשיהמפתח בשילטון הסורי

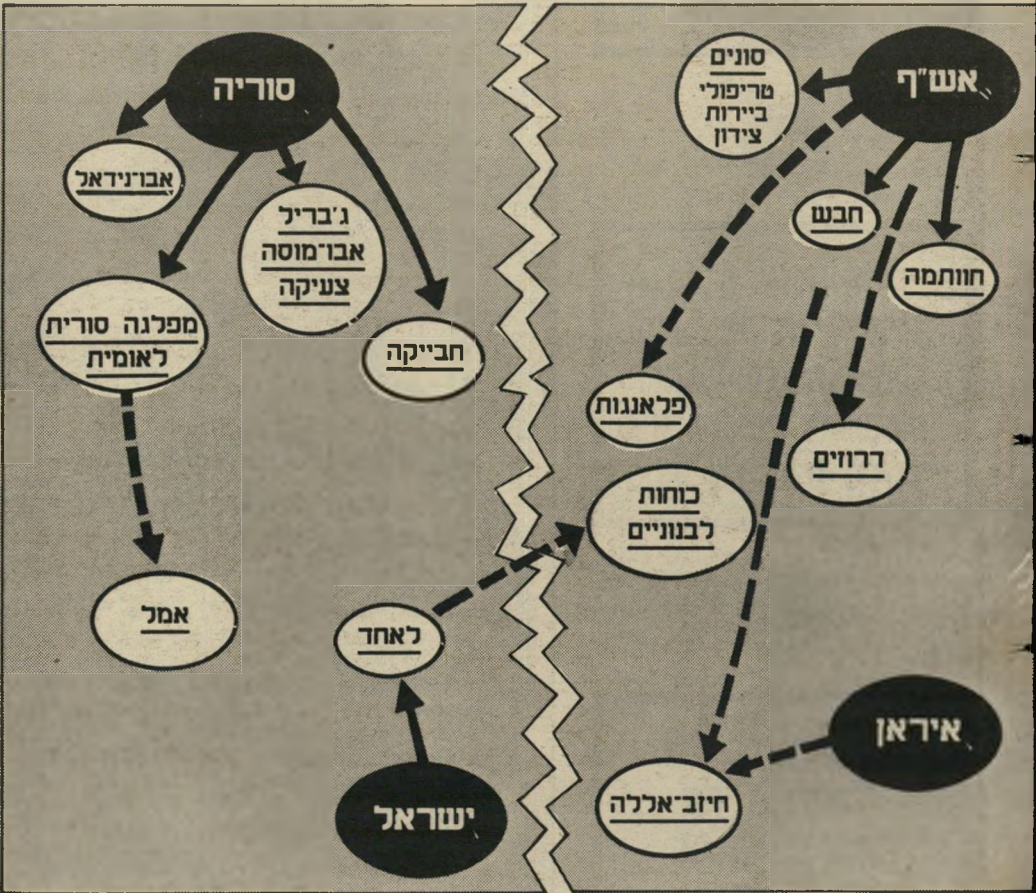

אמין אל-הג'ומייל עם אש"ף. נגד אמל

אין סוריה יכולה להרשות לעצמה לרתק כוחות גדולים בלבנון (מחוז לבקאע, הגובלת בסוריה). היא משתדלת להשיג את יעדיה באמצעים מצומצמים, תוך שימוש בכוחות קטנים, קנזונית, דיפלומטיה, כסף ושכירי-חרב.

לרשות סוריה עומדים בלבנון כמה כוחות מקומיים. בין השאר:

- כמה אירגונים פלסטיניים שהם שכירי-חרב של סוריה, והמאורנים ב-חזית ההצלה, אלה כוללים, בין השאר, את האירגון של אברמוסה («מורדי פת"ח»), שפשט את הרגל ואינו אלא כוח-עזר סורי, האירגון הקטנטן של אחמד ג'בריל («החזית העממית») ושל נאייף חוותמה («החזית הדמוקרטית»)

המבוכ הלבנוני: האויבים של אתמו הם הידיים של היום

הן נגד סוריה, הן נגד השיעים.

חיוביאללה: היד של איראן

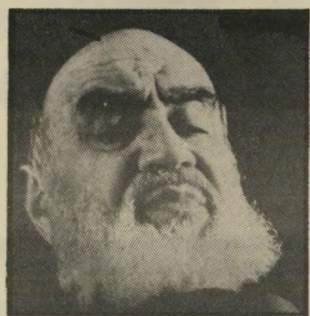
המזנה השיעי אינו מאוחד. בראש המחנה השיעי עומד אירגון אמל («תיקווה»), שבהנהגת נביה ברי. זהו הכוח העיקרי שיצא נשכר מהרפתקתו העקובה-המדה של איראן שרון בלבנון.

אבל אינו אירגון קיצוני מבחינה דתית או פוליטית. כמו פת"ח במחנה הפלסטיני (או אירגון-ההגנה בישוב העברי שבמי המנדט), זהו גוף רחב, שיש בו נגמנות רבות.

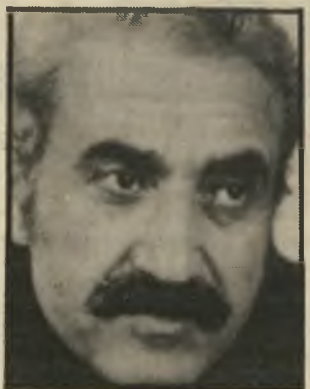
מולו מתייצבים כוחות דתיים קיצוניים, היונקים את השראתם מן המיש-טר של האיית-אללה רוח-אללה ח' מיני באיראן. מילחמת-הלבנון נתנה לאיית-אללה את ההזדמנות לשגר ללבנון כוח-שימימה של מטיפים-לוח"מים, המבצעים בצפון, כאזור כעל-בכ. אלה התסיסו את העדה.

הגוף הקנאי המרכזי הוא חיוביאללה («מיפלגת אלוהים»). אין הוא מסתפק בשיווי-זכויות לשיעים, כמו תנועת-אמל, אלא רוצה להפוך את לבנון כולה לרפובליקה איסלאמית שיעית, נוסח איראן.

חיוביאללה היא גוף אלים במיוחד, קנאי, העוסק במעשי-טרור, חטיפות ועוד.

הזמיני עם אסד. נגד שותפי אסד

חבש במחנות. עם ערפאת

טי"א). אלה אומנם נמצאים באופוזיציה לערפאת ודוגלים בכרית עם סוריה, אך הם מקבלים את הלגיטימיות של אש"ף, ובזמן האחרון יש אצלם תהליך של התקרבות למחנה-ערפאת.

● המיפלגה הלאומית הסורית (או «המיפלגה הלאומית-סוציאליט»), מיפ"לגה לבנונית פאשיסטית, חילונית, נוצרית בעיקרה, הדוגלת ברעיון ה-«כנעני» של איחוד «הקשת הפוריה» (עיראק-סוריה-לבנון-ירדן-פלסטין) בי-הנהגה סורית. מיפלגה זו היא בעלת אופי טרוריסטי מאז שקמה בשנות ה-30. היא השולחת מדי פעם מכוניות-תופת לגבול הישראלי. החוליה ש-הושמדה ליד ראשיהנקה היתה מורכבת מאנשי מיפלגה זו ומאנשי ג'ורג' חבש.

סיכום-מצב לשעה זו: סוריה וגרוריה פועלים לטובת אמל השיעי, נגד אש"ף.

הסונים:

קואליציה עם אש"ף

מיכתת הסורים שיעים מקור-ממת נגדם אוטומטית את הסונים. הסונים — עדת הרוב באיסלאם — שוכנים בלבנון בערייהחוף, שם טפחו לפני דורות עליידי השילטון העות'מאני (הסוני), כמישקל נגד השיעים, הנוצרים והדרוזים בהרי לבנון. הסונים שונאים את המישטר הסורי,